

พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๕๖๔

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัส
เหนือเกล้าฯ

ให้ประกาศลงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบหมาดราตั้ง ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๖๔

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมมาตราใหม่ในพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้นอีก มาตราหนึ่ง ตั้ง
ต่อไปนี้

มาตรา ๗ (ก) เจ้าของหรือผู้ปกครองโรงพักสินค้า จะต้องเสียค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต
สำหรับโรงพักสินค้า
ประจำปีทุกโรงพักสินค้า ซึ่งได้รับอนุมัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ตั้งแจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ฉ)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธ ศักราช ๒๕๖๓
และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๘ อธิบดีจะให้อนุมัติและกำหนดคลังสินค้า หรือที่มั่นคงอันมิใช่เป็น คลังสินค้า
หรือที่มั่นคงชนิดที่อยู่ใน

ความหมายแห่งมาตรา ๖ และ ๗ นั้นก็ได้ และอาจสั่ง ว่าส่วนใดหรือภาคใดแห่งคลังสินค้าหรือที่เช่นนั้น จะพึงใช้
เป็นที่เก็บของได้ และโดยวิธีใด อธิบดีอาจดำรัสสั่งว่าของอย่างใดหรือมีปริมาณเท่าใดที่จะพึงเก็บในที่นั้นๆ ได้
และอาจ ออกข้อบังคับเพื่อดำเนินการและกำกับตรวจตราที่นั้นๆ ให้เป็นไปโดยชอบ อธิบดีอาจ เรียกประกันจาก
เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าหรือที่มั่นคงโดยให้ทำทัณฑ์บน หรือทำ ประการอื่นจนเป็นที่พอใจเพื่อจัดการ
คลังสินค้า หรือที่มั่นคงเช่นนั้นให้เป็นไปโดยชอบและเพื่อเป็นประกันให้ใช้ค่าภาษีเงินเต็มจำนวนอันจะพึงเรียก
เก็บในเวลาใดๆ สำหรับของ ที่เก็บไว้ที่นั้น อนึ่ง คลังสินค้าหรือที่มั่นคงซึ่งได้อนุมัติตามมาตราดังต่อไปนี้ต้องบังคับตามบท
บัญญัติที่กล่าวไว้โดยพิสดารในมาตรา ๘๗ ถึงมาตรา ๙๗

เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้า จะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสำหรับ คลังสินค้าประจำปีทุก
คลังสินค้าซึ่งได้รับอนุมัติตามมาตราดังต่อไปนี้ ตั้งแจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ฉ)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธ ศักราช ๒๕๖๓
และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔๙ ก่อนจะปล่อยเรือลำใดที่บรรทุกสินค้า หรือมีแต่ฉับฉานออกไป นอกพระราชอาณาจัก
ให้นายเรือหรือกานายเรือไม่อยู่ โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิ ได้ ก็ให้บุคคลผู้ใดคนหนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็น
ลายลักษณ์อักษรจากนายเรือ ไปรายงานต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ศุลกสถาน และต้องตอบคำถามใดๆ ของ
พนักงานเจ้าหน้าที่อันเกี่ยว แก่เรือ สินค้า และการเดินทาง และต้องยื่นหนังสือรายการสินค้าในเรือต่อพนักงาน
นั้นๆ ตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๖ หรือแบบอย่างอื่น แล้วแต่อธิบดีจะได้กำหนด ให้นาย เรือแสดงใบ
ทะเบียนเรือ ใบปล่อยเรือเข้าต่อพนักงานเพื่อตรวจสอบ กับทั้งหลักฐานอื่นตามแต่จะต้องการ เพื่อแสดงว่าได้
ใช้ค่าภาระติดพันสำหรับเรือ หรือสินค้านั้นเสร็จแล้ว

เมื่อเป็นที่พอใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ออก ใบปล่อยเรือตามแบบที่

กำหนดไว้ในใบแนบ ๗ ให้ไป ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือ ตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

ถ้าเรือลำใดออกจากท่าในพระราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบ ปล่อยเรือ หรือมิได้ปฏิบัติตามบทมาตราต่อไปนี้ ท่านว่านายเรือหรือตัวแทนในเมื่อนาย เรือไม่อยู่ มีความผิดต่อกระทรวงโทษปรับไม่เกินพันบาทแต่ส่วนตัวแทนนั้นต่อพิสูจน์ได้ว่าได้ทำการสมคบกันกับนายเรือด้วย จึงมีความผิด

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธ ศักราช ๒๔๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๐ ถ้าเรือลำใดได้รับใบปล่อยเรือแล้วออกจากท่าหนึ่งไปยังท่าอื่นใด ในพระราชอาณาจักรเพื่อรับของส่งออกไป เมื่อได้ขนของลงบรรทุกเรือ ณ ท่าอื่นนั้นแล้ว ให้นายเรือส่งมอบหนังสือรายการสินค้าที่บรรทุกเพิ่มลงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่นั้น กับทั้งให้แสดงใบปล่อยเรือที่เจ้าพนักงานได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือมาด้วย และ จะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุกๆ ท่า จนกว่าจะได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุดออกนอกพระราชอาณาจักร และทุกคราวๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยเรือเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อย เรือที่ได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือนั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อย เรือเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธ ศักราช ๒๔๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖๘ ก่อนเรือค้าขายฝั่งลำใดจะออกจากท่า หรือที่ขนสินค้าลง หรือ ถ่ายสินค้าออก ให้ทำบัญชีเป็นสองฉบับมีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ในใบ แนบ ๑๑ ลงชื่อนายเรือแสดงรายละเอียดของเรือและสินค้าในเรือตามที่กำหนดไว้ และส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งจะได้ยึดใบฉบับไว้และลงวันเดือนปีและลงชื่อในต้น ฉบับคืนให้ไป บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตปล่อยสินค้า และปล่อยเรือให้เดินทางได้ ด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข) ทุกๆ ท่าที่ ระบุชื่อไว้ในใบแนบนั้น ถ้าเรือค้าขายฝั่งลำใดออกจากท่าแห่งใดโดยมิได้มีใบอนุญาตเช่น นี้ก็ดีหรือถ้าไม่แสดงใบอนุญาตนี้ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือถึงท่า และก่อนเริ่ม ขนสินค้าขึ้นก็ดี ท่านว่านายเรือมีความผิดต่อกระทรวงโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธ ศักราช ๒๔๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖๙ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรจะออกใบอนุญาตปล่อยสินค้าอย่างคุ่มได้ ทั่วไปให้แก่เรือลำใดๆ ที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปกติระหว่างท่าต่างๆ ในพระราชอาณาเขตก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องยื่นบัญชีอันถูกต้องแห่งสินค้าที่บรรทุกไปนั้นต่อพนักงานเจ้า หน้าที่ให้ตรงต่อระเบียบการทุก ๆ เทียว และต้องส่งใบแจ้งความตามแบบที่กำหนดไว้ใน ใบแนบ ๑๒ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าที่เรือออก ก่อนเวลาที่จะออกเรือ และให้ยื่นคำ แจ้งความตามที่กำหนดไว้ในใบแนบอันเดียวกันนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าที่เรือไป ถึงภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือไปถึงและก่อนเริ่มขนสินค้าขึ้น ใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไปนี้อาจถอนเสียในเวลาใดๆ ก็ได้ โดยแจ้งความให้ทราบเป็นลายลักษณ์ อักษร ถ้าผู้ทรงใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไปละเลยไม่ยื่นบัญชีสินค้าและค่าแจ้ง ความดังกล่าวไว้ในมาตรานี้ ท่านว่านายเรือมีความผิด ต่อกระทรวงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราที่แจ้งไว้ในใบแนบ ๔ (ข) สำหรับเรือที่เดินไปมาโดยมีใบอนุญาตอย่างคุ่มได้ทั่วไปกำกับทุกๆ ท่าที่ระบุชื่อไว้ในใบ แนบนั้น และซึ่งจะต้องยื่นรายการแจ้งกำหนดวันเรือมาถึงและออกไปตามความในมาตรา นี้ และในอัตราเดียวกับที่จะได้เรียกเก็บจากเรือที่ไม่ได้ออกใบอนุญาตอย่างคุ่มได้ทั่วไป แต่อธิบดีจะยอมรับเงินฝากประจำซึ่งจะได้หักออกเป็นค่าธรรมเนียมอันต้องเสียเป็นยอด รวมทุกระยะกึ่งปี

ประกาศมา ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นปีที่ ๗ ใน รัชกาลปัจจุบัน

